

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Korlátolt egyenjoguság.

Pécs, 1900. február 23.

Visontai Soma tegnap a képviselőházban rámutatott választási rendszerünk tarthatatlan voltára, a mely mellett alkotmányunkat csak csufoljuk népképviselői alkotmánynak, mert az olyan állam, a mely 16 millió lakosa közül csak 800,000-nak ad politikai jogositványokat, nem beszélhet népképviselői alkotmányról. Ha az egyenlőség elvét kiterjesztettük a teherviselésre, ha mindenkit kötelezünk a véradó szolgáltatásra és pénzbeli adózásra legalább a közvetett adóztatás révén, a mely állami bevételeink túlnyomó részét szolgáltatja: akkor joggal igényelheti az az adózó azt is, hogy része legyen a politikai jogokban, a melyek neki befolyást biztosítsanak a nemzeti élet intézésében. Ezzel a kérdéssel minden modern kormány, minden a jogegyenlőség alapján álló parlamentnek foglalkoznia kell, mert nem okos dolog megvárni, hogy a jog nélküliek véres erőszakkal csikarják ki azt, a mit joggal igényelhetnek.

Szóll Kálmán erre sietett kijelenteni, hogy ő a teljes egyenjoguság alapján áll, de a tételes törvények által meghatározott korlátokat és még más korlátokat, az államérdek fontos tekinteteinek korlátait szem előtt tartja. Szóll Kálmán liberalizmusa tehát csak addig terjed, hogy a meglevő tételes választási törvényt liberális

szellemben hajtja végre, de azokat a korlátokat, a melyeket ez a törvény a választói jog kiterjesztése elé emel, respektálja és változatlanul főtartja, mert ezt az államérdek fontos tekintetei megkövetelik.

Hát bizony ez nagyon korlátolt egyenjoguság s csak olyan tessék-lássék-féle liberalizmus, mert az a választási törvény, a melynek alapján Szóll Kálmán a maga liberalizmusát gyakorolja, a legnagyobb mértékben reakcionárius; akár milyen liberális szellem is lengje tehát át annak végrehajtását, a valódi jogegyenlőséget, melynek minden jogos igényt ki kell elégítenie, soha még megközelíteni sem fogja; sőt mindinkább távolodik tőle, mert direkt adózásra fektetett cenzusával annál igazságtalanabbá válik, minél inkább helyezi át az állam háztartásának súlypontját az indirekt adóztatási rendszerre.

Nem egyéb ez a választási rendszer, mint a régi kiváltságos rendeknek helyettesítése egy új kiváltságos renddel, a polgárjog-birtokosok rendjével, a melyről még csak azt sem mondhatjuk, hogy a vagyonos osztályból kerül ki, mert igazságtalan és cikornyás cenzusmeghatározásával sok helyütt a nagyobb vagyonnal bírót is kizárja az alkotmány sáncaiból, míg a legvagyonatlanabb, de feltétlenül az államhatalomtól függő állami alkalmazottakat azonban gondosan fölveszi.

Ha nem akarjuk meghazudtolni a népképviselői alkotmány alapelvét, akkor

nem szabad a politikai jogokat egy kiváltságos osztály számára rezerválnunk, hanem ki kell azokat terjeszteni magára a népre, mert a nemzet egy harmadrészének nem lehet joga a másik két harmadrész számára is, ezek megkérdése nélkül, képviselőket választani.

Minden persze olyan kézenfekvő igazság, a melyet letagadni még a legfurfangosabb diplomatának is nehéz dolog lenne, elismeri tehát Szóll Kálmán is, hanem ennek az igazságnak az érvényesítése alól azzal bujik ki, hogy abszolút fogalmakkal s a fogalmaknak és elveknek az abszolút határáig való kiterjesztésével praktikus kormányzati problémákat megoldani nem lehet. Ebből a frázisból aztán azt a következtetést vonja le, hogy a népképviselő elveinek megvalósításában nem megy tovább egy tapodtat sem, pedig hát ezen a téren még rengeteg nagy utat tehetne meg, míg elérne addig a határig, melyet ő az elvek kiterjesztésének abszolút határáig gyanánt emleget. E helyett azonban azt a kényelmes utat választja, hogy hadakozik a minden korlát nélkül való általános választói jog behozatala ellen, a mit pedig tulajdonképen nem is akar senki és ebből azt a konzekvenciát vonja le, hogy tehát a választói jog kiterjesztéséről sem lehet diskutálni. Pedig hát minden korlát ledöntése és a nagyon is szűkre szabott korlátok tágítása között talán mégis csak van egy kis különbség.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Cigánybüszkeség.

Nincs már igazi cigány. — A »primás« meghalt; helyébe föltámadt a »zenekar-vezető«, aki büszke a muzsikájára és nem akarja beismerni egyik is, hogy talán jobb a másiké, mint az övé.

Bezzeg másképp volt az valamikor; csak nem régebben is, mikor még a falusi dinasztik udvari cigányokat tartottak, akik ugyan büszkék voltak arra, hogy ők huzzák a mulató társaság fülébe a legujabb nótákat.

Ilyen büszke cigány volt Csecse bácsi is. Azon a nagy vidéken, elkezdve a gömöri hegyektől, le egészen Hatvanig; napkelte tája felé, érintve Nógrádot, Hontot, felfelé Tarig, Hasznosig; de meg benn a Mátrában is, a »világ közepe«: Maconkájig, ahol a napvilág sugarai nem tudnak áthatni a százéves tölgyfák sűrű lombjain, — mondom: még a Mátra beliben is Csecse bácsi volt nagyon sokáig, talán emberöltőt haladó időkig is a leghíresebb klarinétos cigány.

Csecse bácsi büszke volt arra, hogy öt kézzel-kézre adott; új esztendő, napi köszöntés, farsang, husvéti dáridó, pünkösdi multság,

lakodalom, keresztelő, tor, karácsony meg sem is eshetett nélküle. Ő klarinétozott a Csépany Ágnes lakodalmán is Recskén, akinek az apja a parádi üvegutában lakott és e pétervásári báró bolond dolgot követett el a menyecskével, — hát az öreg Csépany kiharapta vadul a bárónak a szívet. (Út is miatta az öreg hét esztendőt Egerben.)

Csak úgy egymagában állott Csecse bácsi, soha bandát nem tartott, mégis csak ő kellett muzsikusnak mindenfelé, mert ő egymagában egész bandát tett ki. Mikor a két orcája kidagadt, úgy dült a sikongó hang a klarinétjából, hogy a szomszédjában veszedelemben volt az ember egészsége.

Ezért nem épített ő bandát. Jobb neki úgy egymagában. A nótát helyébe hozza a duhaj legény; a mi keresete meg van, abból akár tizszer egymásután is tönkre ihatná a Roncsikné korcsmáját, ha az asszony a hősytabeli kis házában ki nem lopkodná a zsebéből.

Jó pár esztendeje, egyszer csak valami különös áhitat szállta meg. Elment a bucsúkkal Verebélybe, a csodatevő Szentkúthoz; — imádkozni is tán, de úgy gondolom: egy kis szentelt pénzt keresni inkább. Hogy ki ne érezzék a fufangja: a Szent Szűz szobra előtt áhitatosan forgatta a szeméit és morzsolgatta a kezei között a rózsafüzért, hogy a gőzoni plébános egekig magasztalta érte. Hogyne, a

Mátra szakadékaik közt Verebélybe jutni akkortájt veszedelemmel járt, mert Sisa Pista, a rabló-betyár, akit esztendőre rá a pajtása lött agyon Solymoson, ott bujkált a szurdoki erdőben és vakmerően rátört akárhány bucsus csoportra. (Tudta a gazember, hogy üres zsebbel egy palóc se indul a Szent-kutra.)

Ott pedig nagy volt a sokadalom. A kis kápolna fehérre meszelt falait ki nem lehetett látni a tölgyfa-ágak zöldege alól; szép liciumbogyókból piros füzért füzött a szénégető-leánycsoport a Szűzanya tiszta homloka köré és a keresztre feszített Megváltó töviskoszoruját befedte a harmatban csillogó rézsakoszu. Pater Árzén is tiszta fehér misemondó inget öltött a foltos, pecsétes reverenda fölé és a kehelybe tiszta bort töltött.

Zsombék Gyurka, a sekrestyés, a gyűjtő perselyre új himzést huzott; a csengetyűt is kisurolta spiritusszal fényesre, hogy szinte a hangja is kinyilt a tisztaságtól. Imigyen, a hogy lehetett, elkészülvén a hitbéli dolgokkal, a földi ügyek felé is szemet vetett a plébános ur. Ott látta, hogy a jó népet nem engedi koplalni Rakdelti Jónás, az árendás, a ki hat sátrat is felütött a kápolna előtt levő nagy térségen, hogy ha kinek akár mise után, akár vecsernyekor a létániától, vagy akár az Ave Mária től kiszáradna a torka, ott legyen a jó tarjányi, patai vörös bor, a pászti meszes vinkó, öblögetheti vele olcsón: nyolc krajcár

De a miniszterelnök a politikai jogok mai korlátait oly föltétlenül szükségeseknek és helyeseknek hirdeti, hogy azoknak minden változása ugrás lenne a sötétségbe, a mely végveszedelemmel fenyegetné az ország eminens érdekeit. Nos, ha minden nemzet annyira irtóztott volna az ugrásoktól, mint Széll Kálmán, akkor bizonyára még ma is a hűbériség jármában nyögne a világ. Hát a jobbágyság fölzsabadítása, a rendi alkotmány helyébe a parlamenti népképviselőt ültetése, a dikasztériális kormányhatóságok fölváltása a független felelős miniszteriummal, nem voltak sokkal nagyobb ugrások az ismeretlenbe, mint a választási jogosultságnak igazságos és méltányos kiterjesztése?

És mik lehetnek azok az eminens nagy államérdekek, a melyeket veszélyeztetné az, ha az állampolgárok egyetemének azokba beleszólást engednék? Persze Széll Kálmán is annak az elcsépelte frázisnak a vesszőparipáján nyargal, hogy a választói jog kiterjesztése a magyarságot veszélyeztetné s a nemzetiségek túlsúlyát biztosítaná. Legalább erre enged következtetni az a tegnapi kijelentése, hogy a jogkiterjesztés éppen azokat az érdekeket sértene leginkább, a miket az ellenzéki képviselők legjobban szívükön hordanak.

Megszoktuk már, hogy a választási törvény reformját mindig a nemzetiségi mumus falrafestésével ütik el; de tisztában van azzal is mindenki, hogy az a választási rendszer, a melynek föladataul a magyarság uralmának biztosítását mondják, éppen a magyarság érvényesülését nyomja el. Erre irányul a választó kerületek beosztása, a mely egy-egy képviselőt juttat az 5—6000 választóval bíró tőzgyökeres magyar kerületeknek, míg a nemzetiségi vidékeken ugyanannyi száz választó küld már képviselőt a parlamentbe. Ily tendenciával van megállapítva a census is, a mely a nagy magyar alföldön 30—40 frt adó után sem ad választói

jogot a magyarnak, míg a felvidék tótja már 2—3 frt adó alapján is választó.

És azok, akik ezt az abszurd rendszert konok makacssággal védelmezik, még a magyarság érdekét merik hangoztatni, mikor reakcionárius törvényüket támadjuk. Nem a sötétségbe való ugrás lenne a választói jog kiterjesztése a kormányon ülőkre nézve, mert nagyon jól tudják, hová ugranának ezzel. Akkor nem lehetne több nemzetellenes politikát üzni, közjogi és gazdasági függetlenségünket elalkudni a hatalomért, mert akkor igazán nyilatkoznék meg a nemzet akarata. Már pedig olyan nemzet nincsen a világon, a mely fejét önként hajtsa idegen járomba.

Ennek a látszatát csak a nemzeti akaratot érvényesíteni nem engedő reakcionárius választási rendszerükkel tudták megőrizni a hatvanhetes kormányok, ezért oly kedves nekik ez a rendszer s oly félelmetes a sötétbe való ugrás.

H i r e k.

Pécs, 1900. február 23.

Egy híres betörő.

Annak idején megirtuk, hogy a rendőrség nem adott tartózkodási engedélyt egy embernek, ki a börtönből jött haza, hol egy csomó lopásért és betörésért ráért büntetését ülte le.

Ez az ember Schrott József volt, a ki azonban könnyen segített magán s könnyen túltette magát a rendőrség tilalmán is. Bizony letelepedett ő Pécsen s találván magának aszszonyt is, a ki élettársa lett, teljes biztonságban érezte magát s nemsokára ismét meg nem engedett manipulációkba keveredett.

Csak holmi baromfilopások voltak ezek, azonban a rendőrség hamarosan megcsipte Schrottot s az ügyészség kezébe adta. A vizsgálóbíró mikor egybeállította bünei lajstromát, nem találta azokat olyan súlyosoknak, hogy érték fogságba kellett volna Schrottot küldeni. Szépen szabadlábra helyezte hát az elfogott embert, a lelkére kötve, hogy el ne távozzék ám Pécsről a nélkül, hogy pontosan be ne jelentse új tartózkodási helyét.

Ezzel aztán fogta is magát, se jónap, se adj' Isten, Csecse bácsi otthagya Mengyit a sátorban, aki, hogy muzsikaszó nélkül maradt, belekötött a Jónás gazda fiába és mind leütögte az asztalról az üres üvegeket.

Csecse bácsi pedig dörmögve, sértődve ödöngött tovább, amarra felfelé, a kápolna felé. — Egyszerre csak megáll hirtelen. Fülel. Meg-megindul megint. Aztán megáll újfent.

Amott a kis tisztáson, közel a Szent forráshoz, mintha muzsikaszó szólna. Csecse bácsi közelebb vonul, megnézi: vaj' melyik téglavetőből szabadult el az a »roma«? Egészen közel somfordál a tömeghez, mely a gyepen csöndesen mulató társaságot körülállja.

Ott van a társaságban sziráki szolgabíró, a hasznosi jegyző, a tari kántor, Geday Mátyás nemzeti ur Hugaajról, ki feleségestől, ki anélkül. Ott van Almássy Gyuri gróf is Pásztóháru. És valamennyien némán, áhitattal hallgatják, amint egy fiatal szőke legény hegedül. Hegedül, de úgy, hogy a száraz fának négy hurja mintha az eleven fájdalom volna; összeszorul a szíve az embernek, hogy csak a megeredő könnyek könnyítik a bánatot. Aztán felkacag a legény kezében a hegedű és kacag, dévajkodik, mint mikor a »bolyhozó«-ban a palócleány ingerkedik a legénnyel.

Csecse bácsi a könyökével tör magának utat a tömegben, mignem odajut közel a muzsikáló legényhez. És hallgatja a nótát, a mely

Schrott pedig alig várta, hogy szabad legyen. A pécsi rendőrségnek éberségét nem szeretvén, bizony eltávozott ő Pécsről s kiment falura lakni. Boda községben vett magának lakást valami *Káiger* János nevű ismerősénél s ide ment ki hozzá Pécsről az aszszony is, kinél itt Pécsen a börtönből hazajövelekor meghúzta magát.

Pécsen nem is hallottak róla többet, hanem annál inkább kezdtek rettegni a vidéken.

Először is Bükkösdön próbált szerencsét. *Gadl* Ferenc ottani lakos kereskedő boltjába hatolt be a boltajtó felfeszítése után s elvitt onnan különféle szivart, dohányt és egyéb árucikket.

Ez a betörése sikerrel járván, Bükkösdön másodszor is szerencsét próbált. Ekkor *Weisz* Miksa házába akart betörni, azonban a tulajdonos észrevette és egy pisztolylövéssel elriasztotta.

Most Megyefa községbe tette át működése színhelyét. *Franklmayer* Mór, megyefai boltos üzletébe tört be és onnan husz korona készpénzt ellopott.

Majd *Bihácsi* Mihály megyefai lakos éléskamráját akarta kifosztani. Itt azonban megint pórul járt, mert a tulajdonos felebredt a betörés zajára és egy revolverlövéssel megugrasztotta Schrottot.

Természetesen, ekkor már folyt a nyomozás kézrekerítése végett. A nem sikerült megyefai szereplése után, úgy látszik, Bükkösdön akart valamire kirándulni, mert az állomáson épen a vonatra várt, mikor a csendőrök elfogták. Találtak pedig nála egy hatlövötű töltött revolvert és különféle betörő szerszámokat.

Schrott látván, hogy nem tud szabadulni, töredelmesen beismert mindent. Előadta azt is, hogy a betöréseket *Schubert* János és *Dürr* József rovottmultu egyének társaságában követte el, kikkel a Kriegernél, Boda községben levő lakásán találkozott s beszélte meg mindig a teendőket.

A fentebb előadott betöréseken kívül beismerte még, hogy Tarca-pusztán *Deák* József udvaráról baromfit loptak. Továbbá, hogy Megyefán *Halas* Józsefnél is lopást követtek el, feltörvén annak éléskamráját s onnan különféle élelmiszert és húst vivén el. Sőt Boda község sem maradt ment a garázdálkodásuktól. Itt is megkárosítottak többeket; így különösen *Sárány* Józsefet és *Bató* Jánost, kiknél

itcéje. Ott volt, de meg hiányos is lett volna nélküle a sokadalom: János bácsi, az olvasós.

Összekeverült a szentkuthoz, a mi ájtatos népe volt a Mátravidéknek és a jóságos Isten bizonyára nem veszi bűnül, ha a legény-fajta előbb Jónás gazda sátrait keresi fel, mert imhol részben a nagy uton csakugyan kiszáradhatott a torkuk, másrészt meg, hogyha valami vétket akarna olyik elkövetni, azt azután még leimádkozhatja, míg a bucsujárás ideje tart.

Jónás szomszéd lacipecsenyés sátrában ott volt Zay Mengyi, a ki a leghiresebb verekedő legény Domoszlón s immár a negyedik itcés üveg nyakát harapta le és duhaj-szilajon rikongott bele a levegőbe. Csecse bácsi teli tüdővel fujja a nótát, mert kiérezte a legény zsebéből az ezüst csengését.

— Csecse bácsi — ugymond a legény — vegyen ke' maga mellé, ha csak egy brüggöst is, ha egyebet nem. Ugy hangos a nótja.

Csecse bácsi nótája elhallgat; ő maga is szó nélkül veszi le a klarinétja sipját.

— Én bizony, öcsém, nem fujom neked tovább.

— Már mér' osztán? — kérdi Mengyi.

— Csak azért osztán, Mengyi, hogy ha az én muzsikám jó a faludnak, hát neked is jó legyen. . . Még olyat, hogy a Csecse bácsi muzsikájához segítség kell. . . Nem fujom, oszt' úgy van.

a legény keze alól úgy haugzik fel a hegedű, mintha az angyalok menyei trombitája mind szólna édesen, szívet derítő, lelket emelő bűbajos hangon.

Geday nemzeti ur észreveszi Csecse bácsit a tömeg sorában; odamegy hozzá.

— No Csecse — ugymond — csak szépen muzsikál ez a Berkes Lajos gyerek, ugy-e?

Csecse bácsi megemeli ócska kalapját és csak úgy félvállról, fitymálva veti oda:

— Há'iszen muzsika, muzsika.

— Muzsika bizony, Csecse, még pedig a javából. Nem hiába taníttatta Almássy gróf a gyereket. Ez aztán igazán a cigány!

— No, no!

Hanem aztán meggondolta magát Csecse bácsi; odasomfordált a fiatal hegedűshöz és alázatosan, illendőségtudóan levéve kalapját, könybe lábadt szemekkel állt meg előtte.

— Ugyan, instálom kegyes öcsém, csakugyan roma?

— Az én, bátyám. Az aszódi Berkesek közül való vagyok.

— Hát jó. Én meg Csecse bácsi vagyok, a Mátra mentén a leghiresebb klarinétos. Hát nem akarok már híres cigány lenni, mióta kigyelmedet hallottam. Hahogy hát bandát épít: vegyen be a bandába!

És sirt az öreg Csecse.

Passepartout.

szintén betörést követtek el s mindkettőnek éléskamráját kifosztották.

A híres betörő, két büntársával egyetemben, most tehát ismét a börtönbe került. A mit meg is érdemelt, mert a fentebbiekből kitérőleg ugyancsak jól felhssználta a szabadságot, a mit akkor kapott, mikor a pécsi rendőrség letartóztatván, bűnét a vizsgálóbíró nem találta valami főbenjárónak és szabadlábra helyezte.

Most legalább érdemessé tette magát az ez idő alatt elkövetett nyolcrendbeli betöréssel, hogy vizsgálati fogságban tartsák, a mig kiszabják rá az ítéletet.

Napirend 1900. február 24-én.

Naptár: szombat, febr. 24. — Róm. kath.: Mátyás. — Prot.: Mátyás. — Görög kel.: (febr. 12.) Melét. — Zsidó: Adar 25. — Nap két 6 óra 53 perckor; nyugszik 5 óra 36 perckor. — Hold két éjjel 3 óra 27 perckor; nyugszik délben.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, hűvös idő, helyenkint csapadék várható.

A pécsi jótékony nőegylet táncestélya a Nemzeti Kaszinóban.

A pécsi Munkásképző-Egylet álarcosbálja a Scholz sörházban.

Színház: »Magdolna«, népdrama.

— **(Örmesterek bálja.)** Tenger nép, mennyit még a Vigadó termei nem láttak tán sohasem, hullámzott a termekben. A pécsi helyőrség törzsoermesterei, örmesterei s a hasonrangu altisztek bálja zajlott le tegnap este a Vigadó összes termeiben s e táncmulatságra tenger nép jött össze. A tisztikar majdnem teljes számmal megjelent ez estélyen, némelyek magukkal hozták családjukat is. Az estélyen a cs. és kir. 52. gyalogezred zenekara játszott, a csárdásokat Farkas Sándor bandája huzta. A négyeseket majd 200 pár táncosita s ha lett volna még hely, vagy 50 pár hozzáállhatott volna, azonban így sem lehetett mozogni. Az estélyen a legvidámabb hangulat uralkodott, s e hangulat tartotta ott kivilágoskivirradtig a bálozókat.

A honvédelovasság, honvédegyalogság és közhadsereg tisztikarából a következőket sikerült összeírni:

Eckensberger ezredes, Dorzsán, Amderlik Csigo, Tomcsányi századosok, Jeszenszky, Mérey, Fördös főhadnagyok, Jokszman hadnagy stb. Pataky ezredes, Horváth őrnagy, Erdős, Fesztli, Aulich, Jannicky századosok, Várady, Konovics, Tóth főhadnagyok, Draskócy Dánfy hadnagyok, Kozáry lelkész stb. Udvarnok ezredes, Cankl ezredes, Alt alezredes, Eigner, Haidt, Heidenburg őrnagyok, Lederer, Széder, Gayer, Perner, Petrován, Jezovich századosok, Krausze, Szeiler, Bencia, Kochanovszky főhadnagyok, Rzekak, Reichart, Cezar, Nagy, Hanke, Csermák, Volner, Streit hadnagyok, Marek főtörzsorvos, Benedik és Rolt ezredorvosok.

Asszonyok: Jamnicky századosné, Stojkoviczné, Marics Jánosné, Oertl Győzőné, Gunst Jánosné, Lauberné, Fischerné, Karl Ádámné, Molnár Sándorné, Berger nőv., Hahl Károlyné, Erdélyi Sándorné, Guttmann Árminné, Nagy Istvánné, Gulyás Jánosné, Schwarc Mihályné, Virághné, Löwy Gyuláné, Löwyné, Oberitter Józsefné, Kleberné, Györkös Jánosné, Vida Józsefné, Muszti Józsefné, Schifrich Ignácné, Morschauer Istvánné, Spitzer Zsigmondné, Kacembach Józsefné, Szabó Ignácné, Cserta Lajosné, Kraft Áadámné, Gosztola Gáborné, Ruff Frigyesné, Schlesinger Illésné stb. stb.

Lányok: Heilek Adél, Éber Etelka, Márics Mariska, Héder Mariska, Turbi Anna, In-

hof Helenka, Nagy Mariska, Nagy Angyalka, Frommer Mariska, Mészáros Hermin, Mészáros Irénke, Meiszner Anna, Herbert Katica, Herbert Mariska, Geiszt Jozefin, Krausz Margit, Lenti Teréz, Hlousek Mariska, Oertel Augusztá, Lederer Anna, Bubrek Janka, Bibert Juliska, Barna Juliska, Ranisch Anna, Stern Julcsa, Katics Cecilia, Ritzl Erzsike, Schwarz Margit, Fuchs Anna, Kohn nőv., Horváth Katica, Notter Emilia, Lauschmann Jolán, Resser Terka, Kuhn Karolin, Resser Juliska, Schlesinger Frida, Fesztetich Irma, Batics Juliska, Károly Franciska, Barics Anna, Tordi Mariska, Kerényi Terka, Krautzak Etel, Kárász Ilona, Banovics Teruska, Horváth Teruska, Krausz Malvin, Németh Anna, Schaller Mariska, Braun Gizella, Lauber Vilma, Weisz Flóra, Antosch Anna, Fischer Franciska, Virág Anna, Fekete Irma, Szalay Erzsike, Balatoni Irénke, Brikits Anna, Györgyvári Tercsi, Braun Mariska, Braun Magda, Szabó Juliska, Krisztián Mariska, Hoff Erzsike, Hirt Mariska, Piszker Erzsike, Györkös Janka, Mustos Katalin, Móric Anna, Sneihart Gizella, Frank Mariska, Reichstädter Mariska, Blauhorn Anna, Megyeri Rózika, Hermann Berta, Schwarz Riza, Gross Helena, Baumholcer Anna, Katzenbach Sarolta, Flaszchik Mariska, Messer Ilonka, Habler Tilda, Promeuier Aranka, Merversz Róza, Sebők Anna, Oberitter Mariska, Halaszek Mariska, Strasser Angella, Gabelics Emilia, Hartmann Borbála, Ráth Paula, Frider Irénke, Bonc Mariska, Pteyfer Kornélia, Szanitsek Gizella stb. stb.

— **(Névmagyarosítások.)** Grünbaum Zsigmond, nagybajomi illetőségű, budapesti lakos Gerőre, — Clau Arnold, simontornyai illetőségű budapesti lakos, Balogra és Kmetykó Gyula, alsódomborui lakos, valamint kiskoru gyermeke Ilona, Kádára magyarosították vezetéknevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Pályázat.)** A paksi kir. járásbírósnál egy albirói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a szegzárdi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(A pécsi izraelita nőegylet)** szegényei számára a husvétii cikkek beszerzése végett március 3-án a Vigadóban hangversenyyel és tombolával egykötött táncestélyt rendez. A hangversenyen közreműködnek Tiszay Dezsóné, Kiss Ilonka, Schapringner Mici és Szabó Erzsike; továbbá Preuss Adolf és Füredi Sándor. A tánchoz a zenét Farkas Sándor zenekara fogja szolgáltatni. Belépti-díj 6 korona az első két sorban; 4 korona a többi sorokban; állóhely két korona 60 fill.

— **(Egy kis statisztika.)** Temesvár város főjegyzője, Geml József, kiadta Temesvár múlt évi statisztikáját. Ez a munka összehasonlítást tesz statisztikai tekintetben Temesvár és a nagyobb vidéki városok között. Meg van említve benne Pécs is; még pedig a következő adatokkal: gyár és ipartelep van nálunk 218: a gyermekek halálozási arányszáma a lefolyt 15 évet tekintve Pécsen a legkedvezőbb, mert csak 36%-ot tesz ki, míg Temesvárott és Szegeden is 49 százalék, míg Debrecenben a legnagyobb 56%. Végül betegsegélyző pénztár van Pécsen hét, ugyanannyi mint Temesvárott.

— **(Bulletin a vizsról.)** A Tettye forrás mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a követke-

zőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálati képessége f. hó 23-án reggel 2800 köbméter.

— **(Miniszteri köszönet.)** A földmívelésügyi m. kir. miniszter a somogy megyei gazdasági egyesületnek, a magyar kegyes tanítórend főnökének, a mezőgazdasági ipar részvénytársaság kaposvári bérletének, Márffy Emilnek és Jankovich-Bésán Gyulának, a szentimrei földmives iskolánál egy-egy földmivesiskolai tanulóknak ellátása céljából általuk alapított ingyenes helyeknek további hat évre történt megújításáért, elismerését és köszönetét fejezte ki.

— **(Házasság.)** Fasching Antal, székesfehérvári államrendőrségi felügyelő, tegnap kötött házasságot Budapesten Vaszary Nellikével, Vaszary Kolos hercegprímás unokahúgával. Az egyházi esketést a hercegprímás végezte, házi kápolnájában. A vőlegény pécsi fia s régebben az 52-ik gyalogezredben hadnagy volt.

— **(Halálozás.)** Zimányi Endréné szül. Bonc Emesa Versecen meghalt. A fiatal aszszony, kinek halálát gyermekágyi láz okozta, Zimányi Endre szolgabíró neje volt, ki Pécsen végezte jogi tanulmányait. Pálffy Viktor Versec és Fehértemplom főispánja unokahúgát gyászolja az elhunytban. — **Abrahám György** nyugalmazott gazdatiszt, életének 78-ik évében meghalt. Temetése holnap (szombaton) délután 4 órakor lesz a József-utca 21-ik számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelőmisét hétfőn fél tíz órakor tartják a székesegyházban.

— **(Kirabolt üzlet.)** Velin községben Krausz Mór, szatocs boltjába kedden éjjel eddig még ismeretlen tettesek betörték s elvittek az üzletből nagymennyiségű dohányt, szivart és különféle árucikkeket. A betörést az üzlet ajtajának felfeszítésével követték el s oly szerencsésen dolgoztak, hogy a tulajdonos nem vett észre legkisebb zajt sem s csak reggel, mikor a szomszéd szobából, hol aludt, az üzletbe ment, látta, hogy az ajtó nyitva van és az üzletben minden felforgatva, a szekrények kiürítve. A nyomozást megindították az ismeretlen betörők után.

— **(Felgyújtott pásztorház.)** A csikóstóttósi pásztorházat a napokban felgyújtották. A tűz nappal keletkezett, mikor a házban lakó két pásztor a legelőn volt s a ház és a pásztorok bennelevő ingóságáa a tűz martalékává lett. Mint a gyanúkok mutatják, a tűz szándékos gyújtogatásból keletkezett. A nyomozás már eddig is több egyént vett gyanuba, kik a pásztorokra haragudtak s a házat boszúból gyújtották föl. Hogy azonban, ki volt az igazi tettes, azt még nem tudják.

— **(A pálinka.)** A pálinka okozta vesztét tegnapelőtt este Kádár Mátyás szobafestő segédnek. Jól felöltvén ugyanis a garatra, tüntetési vágy szállta meg s a Mária-utcán sorra járta a házakat s mindenütt az ablakok beverésével fenyegetőzött. Azután pedig a piacra ment s a még nyitvalevő boltokban csinált botrányt. Végre a rendőrök vették pártfogásukba s most közbotrányért és csendháborításért fogják kérdőre vonni.

— **(Egy nap.)** Minő szokatlan. A farsang vége, utolsó hete s akadt egy nap, melyen nincs táncmulatság. Fáradtak az erők? Pedig van Pécsen testület, mely még nem

rendezett bált. Minő szoliditás? Meglepő. Azt hittük pedig, hogy nem is testület, mely egy tárcestelet nem rendez. Hát mégis léteznek egyesületek, testületek, melyek a nagyközönség részére, a mely pedig nagy mértékben érdeklődik irántuk, nem adnak estélyt? Ma nincs tánc, legalább tudunkkal nincs. Báli tudósítónk már előre lefektet nyugodni, hogy erőt gyűjtsön holnapra, kipihenven a közelmúlt fáradságait. Pihenjen babérain.

— **(Összeesett az utcán.)** A Kis-Flórián-utcában összeesett egy cselédleány, kit *Hefting* Katalinnak hívnak. A kifőzésből ebédet vitt haza s akkor érte a baleset. A beteges leány egyszerre megrogyott s élettelenül terült el a földön, az ebédet pedig kitálalta a kövezetre. Néhányan, a kik éppen arra jártak, észrevették a szerencsétlen leányt s magához térítvén, hazavezették. Egész uton azon sirt, hogy most mit csinál majd vele a nagysága, mert az ebéd kifolyt. Azonban jószívű asszonya az egyébként meg nem érdemelt dorgálás helyett orvost hivatott s gyógykezelési a beteges leányt.

— **(Hirtelen halál.)** özv. *Czank* Jánosné Mára és Győre községek volt jegyzőjének özvegye, tegnap délután Szászvárott szívsszékhűtés következtében elhalt. özv. *Czank* né tegnap délután, mialatt leánya sétálni volt, varrással elfoglalva ült karosszékében s ebben a helyzetében érte a halál. Midőn leánya hazament s anyját a karosszékben elnyújtózkodva találta, eleinte azt hitte, hogy az öreg asszony alszik, csak miután az hosszas költögetés után sem ébredt fel, akkor kiáltott segítségért. Azonnal orvost hívtak, ki azonban már csak a szívsszékhűtés következtében beállott halált konstatálhatta.

— **(A bányászstrájk Szászvárott.)** Nem ugyan Szászvárott van éppen a sztrájk, hanem az az általános áramlat, mely a sztrájkoló bányavidékekről hozánk is elérkezett, elég szemmel látható módon kezd hatni. Ama bányavidékek — ugyanis — hol a sztrájk kiütött, a legszélesebb körben keresnek munkásokat s ennek híre eljutott természetesen hozzánk is s elég tekintélyes azok száma, kik más vidékre költöznek munkát keresni. Így Szászvárról — mint ottani tudósítónk írja — valóságos népvándorlás állt be. A bányamunkások verejtékes munkával keresett pénzükön szerzett házaikat potom árért eladják, sőt azok, kiknek nem sikerül házaikat kellő árért eladni, egyszerűen otthagyják a házat s mennek külföldre. A tegnapi napon *harmincketten* mentek ki Szászvárról Németországba.

— **(Eljegyzés.)** Dr. *Németh* Arthur pécsi ügyvéd, eljegyezte *Dokaupil* Erzsikét Bajáról.

— **(Botrányfészek.)** Minden városnak megvan a maga botrányfészke s minél nagyobb a város, annál több a botrányfészek száma. A fővárosban például van belőlük vagy száz. S miután nekünk alapos vágyunk s kellő kvalifikációnk van ahhoz, hogy mihamarabb nagy várossá legyünk, van nekünk is »botrányfészekünk«, még pedig olyan, mely teljes joggal igényt tarthat erre a címre. Ott terpeszkedik ez a botrányfészek egyik legfrekvenciáltabb utcánk, a ferenciek utcájának végén s büszke neve: »Zrinyi kávéház«. Hogy ebben a kávéházban bent mi történik, ahhoz semmi közünk, mert elvégre is ez a hatóság

dolga s bizonyos okoknál fogva kell oly tanynak is lenni, hol a tivornyanak az éj leple alatt némely emberek szabad folyást engednek. De igenis van közünk ahhoz, ami a »kávéháza (?) előtt történik, mert ez már nem kizárólag a tivornyázó emberek, hanem a nagyközönség dolga. A Zrinyiben már este hét óra után kezdődik a zene, mulatozás s így nem csoda, ha tíz órára már zsufolva van részeg emberekkel. Ezek aztán tántorogva, káromkodva kijönnek az utcára, ellepik a járdát s káromkodva olyan monologizálást, vagy legtöbbször diskurálva olyan dolgokat ordítanak, mitől, enyhén szólva, még egy viziló is elpirulna. Természetes, hogy a színházból hazatérő közönség, melynek egyrésze a szigeti-külvárosban is lakik, a mennyire lehet, kikerüli ezt a botrányfészket s némelykor inkább a kocsit sarába gázol, semhogy a Zrinyi kávéház előtt ácsorgó részegek inzultusainak kitegye magát. Mert bizony ezek a berugott emberek, kikből a részegség következtében kihalt minden jó érzés, ugyancsak inzultálják is az arra haladókat. A cilindereket nem tűrik meg a férfiak fején, a hölgyeknek meg olyan »szerelmi vallomásokat« kiabálnak a fülükbe, amilyenekre legfeljebb ökölszóval lehetne felelni. Persze büntetésüket sohasem veszik el ezek a tisztességből kivetkőzött emberek, mert hiszen nincs olyan intelligens ember a világon, ki ezzel a berugott csöcselékekkel dulakodást kezdene. Vasárnaponként pedig valóságos ostromállapot dühöng a »Zrinyi« előtti járdán, mert e napon itt holmi »álarcos báloke« tartanak a midőn a berugott emberek dicső gárdája valóságos szerelmi vásárt rögtönöz a a maszkákkal, kiknek trágár feleletei aztán betöltik a közelt és távot. S mindez, mintha csak az erkölcs és tisztesség fogalmainak szűk korlátain belül történék, a nyílt utcán, a sarkos rendőr füle hallatára és szeme láttára történik. De ezen sem csodálkozunk, mert hiszen mit tehet egy szál rendőr a részeg emberek vad csordájával? Semmit. S itt kezdődik nem egy szál rendőr, hanem a *hatóság* dolga, melynek nemcsak joga, hanem kötelessége is a botrányfészek gazdáját figyelmeztetni, hogy tartsa vendégeit bent annak a barlangnak füstös helyiségében s ne ereszsze ki őket részeg fővel a józan emberek közé, vagy pedig csukják be azt a bódét, végre sem a város, sem közerkölcs nem károsodik ezzel.

— **(A cigányasszony bűne.)** *Biró* Gergely regölyi lakos házába belopózott *Kalányos* Vera cigányasszony. A konyhában senki sem lévén, hamarosan összeszedett egy-két vasedényt s azzal odább akart állani. Azonban a kapuban találkozott *Biróék* egyik szomszédjával, a ki rajtacsípte a lopáson és az edényeket elvette tőle. A megcsipett tolvaj asszony erre futásban keresett menedéket s bár a káros és háznépe is kisiettek ekkorra, nem bírták a menekülő asszonyt elfogni. Most a bíróság fogja kérdőre vonni *Kalányos* Verát a lopásért, a mihez azonban nem volt szerencséje, mert rajtavesztett.

— **(Kellemetlen karamból.)** Jót mosolyogtak, kik tanui voltak az alábbi esetnek. A volt »Menyasszony«-ból nagy csomaggal jó ki egy vidéki anyóka eladó leányával. A mint kiléptek az ajtón, egy rohanó, egyébként rövidlátó, éltesebb uri ember, nem vevén észre a kijövőket, neki ment egyenesen

az anyókanak, még pedig oly erővel, hogy az menten leült az asztalra s kezéből kiejtő a csomagot.

— *Ejnye* de büszke ez a nép! — méltatlankodott a még mindig ülő asszony, kit leánya emelt fel. Sokáig néztek a rohanó ur után s küldték utána az Isten áldását.

— **(Leégett kazlak.)** Tótkeszi község határában nagy tűz volt a napokban. *Lőrinci* Adolf, ottani lakosnak a szérűskertjében gyuladt ki egy kazal széna, melytől a szomszédos kazal is lángot fogott és mindkettő a tűz martaléka lett. A kár megközelíti a kétezer koronát. Hogy a tűz miből keletkezett, azt a vizsgálat még eddig nem tudta megállapítani.

— **(Feltört préház.)** Engel Illés kalaznói lakos préházában egyik közelmúlt éjjel betörők jártak. A betörők felfeszítették a préház tetejét s azon át behatolván, az ajtót belülről felnyitották s a préházból, egy hordó bort, egy üveg pálinkát s különféle élelmiszert elvittek. A betörést csak napok mulva vette észre a káros, mikor már a betörőknek hült helyük volt.

— **(Himen.)** *Frühauf* Ferenc, somogyberkii tanító, a jövő vasárnap köt házasságot *Horváth* Jolánkával, *Horváth* János kántortanító leányával, *Baranya-Löcsön*. Az esketést a menyasszony fivére, *Horváth* Béla, dolaimihójáci káplán végzi.

— **(A revolver.)** Végzetes következménye lett a tréfának, melyet a nagyszékeli korcsmában *Aranyos* Gergely üzött jókedvében *Balogh* János görböi lakossal. Együtt borozgattak ugyanis s *Aranyos* Gergely egyszerre elővett egy revolvert s azt mutogatta, csatogtatta *Balogh* előtt. *Balogh* természetesen félt, hogy a revolver elsül és kérte *Aranyost*, hogy ne tréfáljon a fegyverrel, mert ha az Isten akarja, még a bot is elsül, hogyne sülné el a töltött revolver? És szegény *Balogh* Jánoson be is teljesedett eme bölcselkedése, mert következő pillanatban a revolver elsült *Aranyos* kezében és *Baloghot* jobb karján érte a lövés. Szerencsére, a seb nem veszélyes s így nem okozott nagyobb szerencsétlenséget *Aranyos* tréfája, kit most gondatlanságból okozott súlyos testi sértésért feljelentenek a bíróságnál.

— **(Szerelmes gépész.)** Nagy botrányt okozott *Szegzárdon*, a Béla-téren *Pálfi* János gépész azáltal, hogy üldözőbe vette *Sántosi* Mária leányzót, a ki üldözője elől a posztón álló rendőr védszárnyai alá futott. A felbőszült ember azonban még ekkor is ütlegelni akarta a leányt, a kire azért haragudott meg oly nagyon, mert szeretőjévé akarta tenni, de az ajáulatával elutasította. A községi rendőr *Sántos* Máriával a városházára ment, a hová *Pálfi* is követte őket. Itt azután a szerelmes botránycsináló gépészt a hüvösre tették. *Pálfi* különben nős ember, de felesége részegsége és durvasága miatt elhagyta.

— **(Verekedő vásárosok.)** *Farkas* György és *Romian* József, ellendi lakosok, a mohácsi vásárra igyekeztek, mikor az uton egyszerre elibük állt vagy hat ismeretlen ember és szóvitába elegyedett velük. Ez azonban nem volt elég, hanem a szót tett követte s a két embert a támadók úgy elverték, hogy azok csak több seb áram tudtak előlük megmenekülni. Természetesen, feljelentették támadóikat a bíróságnál; azonban most a nyo-

mozásnak első sorban azt kell kipuhatolnia, hogy kik voltak a támadók, kiket a megvert emberek nem is ismertek.

— **(Sikkasztó szabóságát elfogatása.)** Jó fogást tett a napokban a csendőrség Nagy-Dorogon, a hol letartóztatta Fürst Mihály szabóságát, a ki elfogatásakor azt vallotta, hogy ő Budapesten dolgozott Makk Nándor műhelyében és igazolványát utazás közben elveszítette. Távirati értesítések alapján kitűnt, hogy Fürstnek vallomása hazugság; mert 2000 korona elsikkasztása után Székesfehérvárról szökött meg Henrik Ádám főnöktől. A sikkasztást végre maga is bevallotta s azt adta elő, hogy a pénzt Budapesten elmulasztotta. Mikor elfogták, csupán 10 fillér volt a zsebében. A csendőrség a sikkasztó szabóságát Székesfehérvárra kísérte és ott adta át a bíróságnak.

— **(Álkuccsos tolvajok.)** Ifj. Németh István és ifj. Tanácsa József cselédek együtt szolgáltak Varga Sándor nagydoroghi gazdánál, a kit hűtlenül megloptak. A gazda ugyanis már rég tapasztalta, hogy pincéjéből a legjobb borai egyre fogynak. Végre a napokban kipattant a titok, hogy saját cselédjei jártak be álkuccsal a pincébe, melyből 100 korona értékű bort loptak apránként. A tolvaj cselédek a paksi kir. járásbíróságnak jelentették fel.

— **(Szökött katonák.)** Két ismeretlen katonaszökevényt kerestet a pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred parancsnoksága. Az egyik Mechl János szabolcsi illetőségű legény, kit 1893-ban szabadságoltak s az idén már-

cus hóban kellett volna fegyvergyakorlatra bevonulnia, de a hadköteles jobbnak látta elveszni az ismeretlenség homályában, mely már nem egyszer jól bevált mint rejtekhely. Ugyanugy tett Keller Ferenc József pécsi illetőségű legény, is a ki 1899-ben szabadságoltatott. Most mindkettőt körözik s ha rájuk akadnak, akkor ismét a nyakukba akasztják a »borjut«, melytől azt hitték, már örökre megszabadultak.

— **(Ellopott méhek.)** Reil Kórád szellői lakos méhesében egyik közelmúlt éjjel betörők jártak. Feltörték a méhes ajtaját s elloptak onnan két kas méhet. A lopást teljes csendben követték el, úgy, hogy a káros csak másnap reggel vette észre az esetet, mikor a betörők már messze jártak. Egyelőre nyomozzák az ismeretlen betörőket.

— **(Halál a hullámok között.)** Györy János és József testvérek s ezeknek sógorai: Rózsa Sándor és Sükösd Mihály bátyai lakosok a Dunán egy kis csónakon az erdőre mentek, hogy a földre hullott száraz galyakból tüzelőanyagot vigyenek haza. Alig gyűjtötték össze egy két csomag száraz ágat, midőn a szakadó eső hazatérésre készítette őket. El is indultak, de ez volt szerencsétlenségük, a mennyiben a délután 3 órakor hirtelen keletkezett szélvész csakhamar felfordította csónakjukat s bármint erőlködtek is, csónakjukkal nem tudtak partra jutni. Mintegy 25—30 méter távolságra lehettek a parttól, midőn összeszedve minden erejüket, uszással partkodtak partra jutni, a mi a két Györi test-

vérnek és Sükösd Mihálynak sikerült is, de Rózsa Sándor — bár jó uszó volt — a hullámokban lelte halálát. Két nap mulva fogták ki hulláját s temették el nagy részvét mellett.

— **(Apa a fia ellen.)** Makovics Mitó, beremendi lakos, feljelentette a fiát, Makovics Zsifkót, a bíróságnál súlyos testi sértésért. Az öreg Makovics úgy adta elő panaszát, hogy fia őt egyik este véresre verte úgy, hogy ő csak másnap reggel tért magához. A fiatal Makovics azonban azt mondja, hogy apja a jelzett időben részegen jött haza; sáros volt a ruhája és össze vissza volt verve a teste. Bizonyosan megverték valahol; vagy elesett az uton és így törte össze magát. Ezeknek a sérüléseknek az elkövetését fogta a fiára az apa s hogy melyiküknek van igaza azt majd a vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Hűtlen asszony.)** Cserni Dominika szabolcsbányatelepi lakostól, a szekrénye feltörése után elloptak két darab arany gyűrűt és két ezüst láncot. A betöréses lopás elkövetésével egyidejűleg eltűnt Cserni házától Guzella Mária, resicai illetőségű asszony is, ki Cserninek gazdaasszonya volt. A káros most a hűtlen asszonyt jelentette fel a lopás elkövetése miatt a bíróságnál, hol az ellen megindították a vizsgálatot s egyelőre keresik az eltűnt asszonyt.

— **(Ének a gázlámpákról.)** A míg mi keserű könnyeket hullatunk s vélünk sokan, nagyon sokan a felett, hogy éjjel nem égnék az utcákon a lámpák s szidjuk az intéző köröket, addig akadnak, kiket bánt az,

életét ne háborgassa és csak ritkán mutatta magát, akkor is csak Louis ismételt kérelmére.

A mézeshetek gyönyörei nem csökkentették szerelmüket. Kamilla boldog volt, szíve meggyógyult. Öröndetes meglepetéssel tapasztalta, hogy már tudott a multra visszagondolni, anélkül, hogy ez az emlékezés a régi szuró fájdalmat okozná. Oly távol állott most tőle minden. Valóban igaz volt mindaz egykor — nem pedig csupán egy rut álom? Azok a mély sebek, amelyeket amaz ember rajta ejtett, férje szerelmében behegedtek és a férfi maga nyomtalanul eltűnt. Nem maradt semmi, ami őt reá emlékeztette volna. Semmi? — de mit jelenthetett akkor az a változás rendes női életében, amely immár négy hónap óta beállott.

— Mi történhetik most már velem? — nyugtatta meg magát.

Nem érhet már el semmi.

II.

Egymás mellett ülve nyitott ablaknál reggeliztek. Louis cigarettát sodort és nejét nézte, aki egy éppen érkezett hírlapot bontott fel. Amint már a nők szokták, majd itt, majd ott olvasta, ami éppen érdekelte.

Egyszerre Kamilla halott halvány lett, kiejtette kezéből a hírlapot és felkiáltott:

— Ó Istenem!

Louis egy ugrással mellette termett és megragadta kezeit, amelyek mintegy élettelenül hanyatlottak le.

Kamilla idegeinek túlfeszültsége erős zokogásban omlott szét. Sirva, remegve borult a Louis keblére.

Louis is nagyon meg volt hatva abban a tudatban, hogy vágyai célját elérte. Forrón ölelte keblére fiatal nejét és gyöngéd szavakkal vigasztalta, mint ahogy a kis gyermekeket megnyugtatni szokás.

— Kamilla, édes feleségem miért remegsz annyira? Hisz tudod, hogy szeretlek. Hát nincs bizalmad hozzám?

A pillanat heves izgalma és a félelem attól, hogy titkát felfedezik, segítségére jött Kamillának. Anélkül, hogy az tettetés lett volna, oly félnék és szégyenlős volt, hogy férje csak természetesnek találta a szüzi szemérem ilyen megnyilatkozását.

Kioltották a világot.

— Ó, mennyire szeretlek, — üdvözlé a fiatal férj a következő reggelén nejét.

— En is téged, — viszonzá ez. — Mindig is csak téged szerettelek.

Kamilla szívét gyönyörteljes boldogság töltötte el. Összetört élete újra szilárd alapot talált.

Boldog napok voltak, amelyeket az ifju pár ezután egymással eltöltött.

Elérkezett a november. A fák lehullaták leveleiket, de a levegő enyhe és jótévő maradt.

Róbert elutazott. Kamilla és Louis magány után sóvárogtak, hogy csak ketten egyedül lehessenek, hogy egymást megismerhessék. A fiatal Delcombes pár, sőt még a doktor jelenléte is terhes volt nekik.

A doktor átlátta ezt, de azért nagyon elszomorodott, amikor észrevette, hogy a házaspár karöltve elhagyja a

ha, mikor éjjel mennek haza, égnek a lámpák s e miatti bosszúságukban eloltogatják sorban a gázlámpákat. Ezt a rossz viccet csak is oly éjjeli alakok követhetik el, kik jobb szeretik, ha bolyongásaikat s botlásaikat a sötét éj leple takarja s nem óhajtják, hogy más lássa, mint méregetik minden lépésükkel az utca szélességét. Szép a szégyenérzet, csak az a baj, hogy az nem előzőleg, hanem utólag lép fel.

— (Meggzúnt állatjárvány.)

A Görcsönyben járványosan fellépett sertés orbánc — mint értesülünk — néhány nap óta már meggzúnt, úgy, hogy a járvány tartamára kimondott zárlatot is feloldották.

— (Viszállás.) A legujabban beérkezett vizrajzi jelentések szerint, dacára a felső vidékeken beállott nagyobb mérvű hóolvadásoknak, a Duna nem mutat jelentékenyebb áradást s így, ha csak rohamos olvadások nem következnek, az egész Duna mentén nincs mitől tartani. A Dráva Eszék mellett f. hó 21-én másfél méterrel áradt, azonban 22-ikén reggel ismét a rendes vízállása volt, mely gyors változást a felső vidéken beállott fagyás, illetve az olvadás meggzúnta okozta.

— (A város amerikai szőlőtelepe.) A város amerikai szőlőtelepére felügyelő bizottság Herbert János gazdasági tanácsos elnöklete alatt ülést tartott, mely ülésen részt vettek Radocsay Imre, Horváth Géza, Horváth Antal, Ott Márton, Dobszay Antal és Tamássy Ferenc, bizottsági tagok; továbbá Csizmadia Géza másodaljegyző és Szilágyi János, vincellériskolai igazgató. Az ülés elfo-

gadta Pálma József volt munkavezető vincellér lemondását és elhatározta, hogy állását nem töltik be, hanem a vincellériskola végzett hallgatói közül alkalmaznak egyet telepörnek és egyet munkavezetőnek 1—1 forint napidij mellett. Targyalták ezután a telep jövőjét s mivel a jövedelmezőség mindinkább hanyatlak, elhatározta, hogy az eddigi 2500 frt államsegély helyett 5000 frt államsegélyt kérnek. A telep évi kiadása 6500—7500 frt körül váltakozik s a bevételek eddig fedezték a kiadásokat, de most az állami szőlőtelepek konkurrenciája folytán megcsappant a jövedelem. Végül elhatározta, hogy felirnak a miniszterhez, miszerint egy szőlőfajok immunitását kipróbáló kísérleti állomást állitson fel Pécsen.

— (A telefon államosítása.) A városi telefon államosítása érdekében tegnap megkezdett közigazgatási bejárasi tárgyalást ma folytatta az ecélra kiküldött bizottság, melyen a keresk. miniszter kiküldöttjeként Hollós József mérnök előkölt s jelen voltak Herbert János gazdasági tanácsos, Rauch János főmérnök, Opris Péter posta és táviridalgazgató, Krásznonyi Ferenc légszeszgyári és Jusztus Mihály villanygyári igazgatók. Ma az egyes telefon-előfizetők meghallgatásán volt a sor s a tárgyalást holnap fejezik be.

— (Államvizsga.) Ma délután tette le Luiszer Jenő, Baranyavármegye közigazgatási gyakornoka, az államtudományi államvizsgát a pécsi jogliceum államvizsgálati bizottsága előtt, mely őt egyhangulag képesítettnek illette.

— (A gondatlanság ára.) Drágán fizette meg Makszimovics János, nagybudméri lakos felesége a gondatlanságát. Ugyanis Mak-

szimovicsék egy vendégségbe voltak hivatalosak s mikor eltávoztak hazulról, a jól megrakott kályhára az asszony több fehérneműt tett száradni, nem gondolván arra, hogy azok meggyuladhatnak s így tűz keletkezhettek. Pedig úgy történt. A tüzes kályhán meggyuladt a ruha; egyik leesvén, éppen az ágyra hullott s tüztől az ágy is meggyuladt. Így egyszerre lángbaborult az egész szoba s a tűz a mennyezeten át a padlásra hatolván, a ház tetejét is elhamvasztotta. Most hajléktalanul sirathatják a szegény emberek a gondatlanságukat.

*

— (Az angol-búr háború) most érte el tetőpontját. A mérközés színhelye immár a testvér-köztársaság, Oranje szabadállam. A maroknyi búr sereg csodálatos vitézséggel, fokozódó elszántsággal küzd a túlnyomó angol hadak ellen. Mintha csak a thermopylei hősök legendája ujult volna föl. Nem csoda hát, ha nálunk is oly nagy az érdeklődés a délkafrikai események iránt. E közérdeklődés fokozásához bizonyára hozzájárul a »Budapesti napilap is, a mely francia és angol harctéri tudósítók helyszíni följegyzései és vázlatai után nemcsak szövegben, de képeiben is ugszólván lépésről-lépésre követi a háboru menetét. Hetenként háromszor érdekes képet hoz a csatamezőről. De a »Budapest« más tekintetben is megérdemli a széleskörű pártolást, a melyben immár husz év óta részesül. Jól szerkesztett, fürge, magyarizű ujság, a melyben mindenki megtalálja a maga olvasnivalóját. E mellett tekintve terjedelmét, rendkívül olcsó is; egy hónapra két korona, negyedévre 6 kor. Az előfizetések a »Budapest« kiadóhivatalához Budapest, IV. ker., Sarkanytus-u. 3. sz. alá intézendők.

kastélyt, valahányszor ő bazaérkezik. Ott hagyták magára az öreg apát, egyedül az üressé lett termekben anélkül, hogy tovább törődtek volna vele.

Ez volt hát kedvenc ábrándjának beteljesedése, a boldog jövő gyermekei körében, akikkel mindent megakart osztani, amit csak az élet hozhatott? És olyasvalamit érzett Louis iránt, mint az anya haragja, akitől elragadják gyermekét.

A fiatalok nem sejtettek erről semmit. A szerelmesek hősiességével barangoltak a mezőkön, örvendve ha emberi lélekkel nem találkoztak.

Louis huszonhárom évének, tiszta ifjuságának minden hevét yitte szerelmi házasságába. Felesége volt az a nő, akit valaha igazán szeretett. Minden csókja egy-egy új megnyilatkozás volt.

Kamilla tudta a férje első lépéseit a szerető nő finom tapintatával és egyszersmind a tettetési művészettel irányozni, amely a legtapasztalatlanabb, de a legblazirtabb férfiakat is úgy képes elámitani.

De dacára annak, hogy így kizárólag szerelmüknek éltek, tartózkodásuk Tonneinsben csakhamar kinossá vált számukra, mert érezték, mint kísérik őket minden oldalról kíváncsi figyelemmel. A Kamilla fényes házassága felidézte a kisvárosi lakosság irigységét és a fiatal asszony nemsokára észrevette, hogy a mellettük elhaladók rosszakaratu tekintettel üldözik.

Az a hír, hogy Robert Nizzában telepedett le, ürügyül szolgált a doktorral szemben, hogy elutazásukat sürgecsék. Javaslamba hozták, hogy a doktor is utazzék velük, de, amint előrelátták, hogy a doktor ezt nem fo-

gadta el. Ekkor aztán kezdték megbánni önzésüket, elhalmozták a jó atyát gyöngédségükkel az utolsó percig, úgy, hogy az öreg ismét mosolygott, mint a régi időkben.

A bucsuzásnál megígérték a fiatalok, hogy nemsokára visszatérnek, hat hét mulva, legfeljebb két hónap mulva, mihelyt csak a régi ház teljesen ujonnan be lesz rendezve.

Nizza az első pillanattól fogva elragadtatásba ejtette őket.

Egy boldog vidékre érkeztek, ahol most is nyár dereka volt, ahol az őst nem ismerték.

Róbert a vasutnál várta őket.

— Üjjetek csak kocsira, — mondá nekik. — Béreltem számotokra lakást a Curabarel boulevardon, két lépésnyire az én lakásomtól.

— És Lucie? — kérdé tőle Louis félhalkan.

— Anyjával Monte Carloban van. Egy negyedórai utam van a vasuton és nála vagyok. Így mindaddig, míg ti itt maradtok, időmet megoszthatom a barátság . . .

— És a szerelem közt, — vágott közbe Louis.

— Mondjuk inkább a kötelesség közt jegyzé meg Róbert nevetve.

Ebben a kellemes lakásban, amelyet Róbert bérelt az ifju pár számára és amelyet ez fogadtatásukra virágcsokrokkal diszitett fel, először érezte magát az ifju pár valóban egyedül. Most már berendezhették úgy az életüket, ahogy nekik legjobban tetszett. Cselekedhettek kedvük kényük szerint.

Robert elég tapintatos volt, hogy az ifjak benső

— (A városi tanácsos veszedelme.) Gyakran elhanyagolja az ember a könnyű kis rosszulletet, a mely pedig komoly betegség előjele lehet. Ez volt egy városi tanácsos esete, a ki emésztési zavarban szenvedett. Ez a rosszullet rendesen csak rövid ideig tart s ezért nem igen gondolunk arra, hogy bélgyulladásnak lehet kezdete, a mely, jóllehet a rosszullet szünetet tart, azért nem kevésbé folytatja pusztítását. A bélgyulladás mindig emésztési zavart okoz és jele a rosszul működő gyomornak. Ily esetben végtelen a betegségek sorozata. Főfájás, szivdobogás, fülzúgás, csipőfájdalmak, oldalszurás sorba gyengíti a beteget. Ha az emésztési zavar elmúlt, a gyengeség a csekély táplálkozás miatt csak nagyobb lesz. Oly fokú vérszegénység áll be, hogy rendes életmód már nem segít s ha nem vigyázunk többé kevésbé gyorsan halál a vége. Ily körülmények között az egyetlen segítő eszköz az, hogy a vérnek régi erejét és ellentálló képességét visszaadjuk. Mothes Hélie ur Asques városi tanácsos (Lavit Tarn et Garonne) a következő levélben írja meg nekünk, mily sajnálatos állapotból mentette ki a Pink-pilula, a melyet neki, mint a vér legjobb helyreállítóját ajánlották.

— A múlt évben — írja — mult emésztési zavarban szenvedtem. Nagyon csalakodtam azonban, a midőn ennek elmúltá után magamat egészségesnek tartottam, mert alig szabadultam meg e kellemetlenségtől, oly komolyan betegedtem meg, hogy egy pár nap múlva a halál fenyegetett. Heves lázam volt és szörnyű főfájást okozott, étvágyam eltűnt és minden ami gyomromba került, rettenetes fájdalmat okozott. Beleim szintén igen szomorú állapotban voltak. Minden testrészem fájt s időnkint erős gégecsőgyulladás állt be oly erős és mindinkább gyakori köhögési rohammal, hogy 26 éves koromban elveszettnek éreztem magamat. Akkor történt, hogy egy nekem nyújtott szalmaszába kapaszkodtam. A Pink-pilulákat kezdtem szedni s mily nagy lett örööm, midőn hatását éreztem. Étvágyom, álmom megjött erőm lassankint visszatért, fájdalmam megszűnt s minthogy gyomrom rendesen kezdett működni, a bélgyulladás eltűnt és ma teljesen meg vagyok gyógyulva és mondhatom, hogy a Pink-pilula mentette meg életem.

Minden általános gyengeségnél, gyomor- és bélbetegségek, gégecsőgyulladásnál, influenza és következményeinél a Pink-pilula föltétlen biztos szer. A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszertárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszertárban, Budapest, Király-utca 12.

Farsangi naptár.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jelmezbálja a Nemzeti Kaszinóban. — A pécsi Munkásképző egyesület farsangi estélye a Scholtz sörházban.

Február 26. A Kath. Kör tombolával egybekötött táncestélye. — Hegyháti járás jegyzői karának táncestélye Sásdon a Tarsaskörben.

Február 27. A »Pécsi Polgári Daloskör« farsangi estélye a Vigadóban.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezett siketnéma.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, Kovácsics Mátyás mohácsi lakos, 43 éves, róm. k.

vallásu, foglalkozás nélküli egyén siketnémaság miatt gondnokság alá helyeztetett.

§ Hamis eskü. Hárman ültek ma a vádlottak padján, Bika József somogyi lakos, özv. Bika Józsefné és Berta József, kiket Bika István vádolt. Annak idejében ugyanis Bika József ingatlanát eladta Bika Istvánnak 200 frtért oly fizetési feltételek mellett, hogy 50 frt a foglaló, 100 frt fizetendő a szerződés kiállításakor s a hátralévő 50 frtot akkor fizesse meg Bika István, ha Egry József javára bekebelezett 100 frt teher törölve lesz. De Bika István nem fizette meg az utolsó részletet, a miért is eladó a hátralékos 50 frt vételárért beperelte őt. A kir. törvényszék özv. Bika Józsefné és Berta József hit alatti tanuskodása alapján kötelezte vevő Bika Istvánt az összeg s a felmerült költségek megfizetésére. A tanuk szerint Bika István magára vállalta az Egry-féle teher kiegyenlítését is s ezt esküvel bizonyították. Bika Istvánt tehát elítélték, azonban nem nyugodott meg, hanem feljelentette őket, hogy hamisan esküdtek, belevonván a vádba Bika Józsefet is, mint ügyfelet. A kir. törvényszék a mai főtárgyaláson sehogysem látván a vádat beigazoltnak, miután a királyi ügyész a két tanú ellen a vádat elejté, Bika József ügyfelet felmentette, a mit azonban az ügyész megtelebbezett.

§ Feloldott ítélet. Még 1898. évi szeptember hó elején történt, hogy Kaszás János 134 liter bort lopott el Kun David pincéjéből, mely a vaiszlói határban van. A jogtalanul elsajátított bort aztán literenkint eladta 19 krért Löwenfeld Adolfnak. A vevőnek azonban álnéven mutatta be magát. Kaszás helyett ugyanis Kovács Jánosnak mondta magát. Mikor a csendőrök letartóztatták, beismerésben volt a fent közölt tényállásra vonatkozólag A vizsgálóbírónak pedig azt mondta, hogy ő a bort Soós Péter megbízásából adta el. Könnyen hivatkozhatott ugyanis Soós Péterre, mert az akkor már a temetőben nyugodott. A csendőröknek azért vallott másképp, mert félt a bántalmazásoktól. Minthogy azonban kitűnt, hogy a csendőrök őt nem bántották, nagyon valószínű, hogy egyik vallomása sem felel meg a valóságnak. A megtartott végtárgyaláson a kir. törvényszék el is ítélte Kaszást kilenc havi börtönre és három évi hivatalvesztésre. Löwenfeld ellen pedig, a ki szintén vád alatt állt, a további eljárást megszüntették. Az elítélt megtelebbezett az ítéletet, melyet a királyi tábla fel is oldott. A most megtartott főtárgyaláson a kir. törvényszék újra meghozta első ítéletét, minthogy felvilágosító adat ezuttal sem merült fel egyéb, mint az első végtárgyaláson. Vádlott most sem nyugodott meg, újra felebbezett.

Művészet, irodalom.

○ Napoleon öcsém. Gaál Gyula utolsó vendégfellépte alkalmából tegnap este Guthi Soma és Rákosi Viktor bohózata, a »Napoleon öcsém« került színre, szépen megtelt ház előtt. A vendégművész a sugó nem könnyű szerepét vállalta magára és alakításával tegnap is óriási tetszést keltett. Gaál Gyula tegnap este megmutatta, hogy mindazon kellékekkel rendelkezik, melyek egy valódi »művésznék« sajtásági s ezek közül első helyen áll a sokoldalúság. Ki Gaál Gyulát a »Becstelének«, »Ar-

thur kalandjai«, »Otthon« s a »Napoleon öcsém«-ben látta, bizonyára bámulja a vendégművész óriási tehetségét, melylyel négy különböző s egymástól minden tekintetben elütő szerepét nemcsak megjátszotta, hanem minden szerepében kiváló és művészi alakítást nyújtott. A tegnapi fellépeése nálunk Gaál Gyulának ez évadban utolsó fellépte volt s közönségünk bizonyára négy valóban igazi művelőzetet nyújtott est emlékeivel bucsuzik a távozó művésztől, ki nálunk mindenkor várva-várt és kedvesen látott vendég lesz. (dr. F—t.)

○ Tiszay Dezső Budapesten. Tiszay Dezső színigazgató három napi távollét után tegnap este érkezett haza Budapestről, hol többek között a »Tudós professzor Hatvani«-t, Makai Emil verses drámáját is megnézte, mely darabot valószínűleg előadásra megszerzi.

○ Színházi hírek. Szombaton Rákosi Jenő népdramája, »Magdolna« kerül színre, vasárnap délután pedig tél helyárák mellett a »Napoleon öcsém« nagyszerű bohózatot adják, mely darab rövid idő alatt négy előadást ért meg és valamennyit telt ház nézte végig. A mulattató darab bizonyára nagyon fog tetszeni a színház délutáni közönségének is; este a »Kurucfurfang« kerül színre a rendes szereposztással.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ heti műsora.

Vasárnap, febr. 25. Délután *Napoleon öcsém*, bohózat; este *Kurucfurfang*, történeti korrajz.

Hétfő, február 26. *Thuran Anna*, dráma.

Kedd, február 27. *Eleven ördög*, operett.

Szerda, február 28. *Névtelen levelek*, vígjáték.

Csütörtök, március 1. *Ugyanaz*.

Péntek, március 2. *Carmen*, nagy opera.

Szombat, március 3. *Ugyanaz*.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 23-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A belügyi tárca költségvetésének mai folytatásos tárgyalásánál Szűts Pál és Major Ferenc beszéltek a színészetről, kívánván a vidéki színészet nagyobb dotációját.

Hercegh Ferenc hatásosan beszélt Keglevich intendáns ellen, ki beleavatkozik a lámpagyújtogatók dolgába is. A színészekkel nem lehet úgy bánni, mint a bürokráttal. Ezt már Nero császár is elismerte, a ki pedig nagyobb fegyelmi hatalommal bírt Keglevichnél.

Taps és derűtség követte a szónok szavait, a ki molieri vígjátékba valónak mondja, hogy a takarékosági reformot Keglevich kezdi.

Erre már viharos derűtség tört ki s a szónok azzal fejezte be beszédét, hogy nem új színművészeti palotát, hanem új intendánst és szakértő igazgatót kér.

Hosszas éljenzés és taps követte a beszédet. S ezután Asbóth János beuyította Madách Imre leányának, egy losonci irnok feleségének segély iránti kérvényét, ki nyomorog.

Rátay László kikelt az orfeumok és a »Folies Caprice« ellen, mely az operával sikeresen versenyez.

Szell Kálmán miniszterelnök elismeri Hercegh szellemeskedését, de tulzottnak mondja.

Keglevichnek lehetnek hibái, de lelkiismeretes szakértő. Jászai esetét sajnálja; de ajánlott oly megoldást, mely a nagy művésznőhöz és a színházhoz is méltó. Végül reflektál a felszólalások több pontjára.

Utána Pichler Győző és Herceg Ferenc személyes kérdésben szólaltak fel, mire a Ház többsége elfogadta a tételt.

TÁVIRATOK.

— Öngyilkos direktor. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Jauner Ferenc, bécsi színházigazgató színházában agyonlőtte magát.

— A transzváli háború. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londoni hírek szerint Cronje búr tábornok meg akarja magát adni. Csak nyolcezer embere van.

A londoni Reuter-ügynökség jelenti Paardebergből e hó huszadiki kelettel: Roberts tábornok tegnap a Cronje táborát támadó csapatokhoz érkezett. Mindjárt megérkezése után Cronje tábornok huszonnégyérai fegyverszünetet kért. Ezt azonban az angolok visszautasították és fokozott erővel folytatták a lövöldözést. Az ellenség az éjszakát és a mai nap első óráit azzal töltötte el, hogy hadállásait megerősíteni igyekezett. A reggeli órákban a támadó csapatok keveset tettek, mert azt remélték, hogy Cronje belátja helyzete reménytelen voltát.

Délután azonban újra megkezdtek a bombázást, mert semmi nem vallott arra, hogy az ellenség megadja magát. Mikor néhány hajóágyú és az űtegek megkezdtek működésüket, a tüzelés iszonyu volt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Bérbeadandó

f. évi május 1-től, vagy azonnal a Légszeszgyár-utca 10 sz. alatt levő

KORCSMA,

mely áll 5 szoba, konyha, élőkamra, pincze, jégverem és egy üzletnek alkalmas bolthelyiségből.

Bővebbet a háztulajdonosnál, Pálya-utca 6. sz. alatt.

9581. sz.

tlkv. 1899. **Árverési hirdetmény.**

A dárdai kir. bíróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schmidt Ádám lapáncsai lakos végrehajtatónak Hohmann János és neje Böhm Franciska végrehajtást szenvedők ellen 5 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Lapáncsa községben a 82. sz. betétben felvett 3. sorsz. 15. hrsz. 48. hsz. ingatlanra 487 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a főntebb megjelölt ingatlan az 1900. évi márczius hó 17-ik napján d. e. 10 órakor Lapáncsa községben a bír. lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 48 forint 70 krajcárt készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Dárdán, a kir. bíróság, mint tlkvi hatóságnál, 1900. évi január hó 10-én.

Molnár,
 kir. albiró.

90. sz.

1900.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a mohácsi kir. járásbíróság V. I. 2/900. sz. végzése által Schettik Lajos végrehajtó javára Lang Gáspár mohácsi lakos végrehajtást szenvedett ellen 213 kor. 08 fill. tőke s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás foganatosítása alkalmával bírósággal lefoglalt és 1744 koronára becsült fél dunai malom és butorból álló ingóságok 213 kor. 08 fill. tőke, ennek 1899. évi november hó 30 napjától járó 6% kamatai 53 kor. 30 fill. eddig megállapított 2 kor. 60 fill. árv. hird. kibocsátási és kézbesítési díj és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. I. 2/900. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Mohácson alperes lakásán és a malom helyszínén leendő eszközésére 1900. évi február hó 26-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a fent érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Mohácson, 1900. évi febr. hó 10. napján.

Schneider Ede
 kir. bir. végrehajtó.

**Hirdetések jutányos
 áron vétetnek föl
 kiadóhivatalunkban.**

